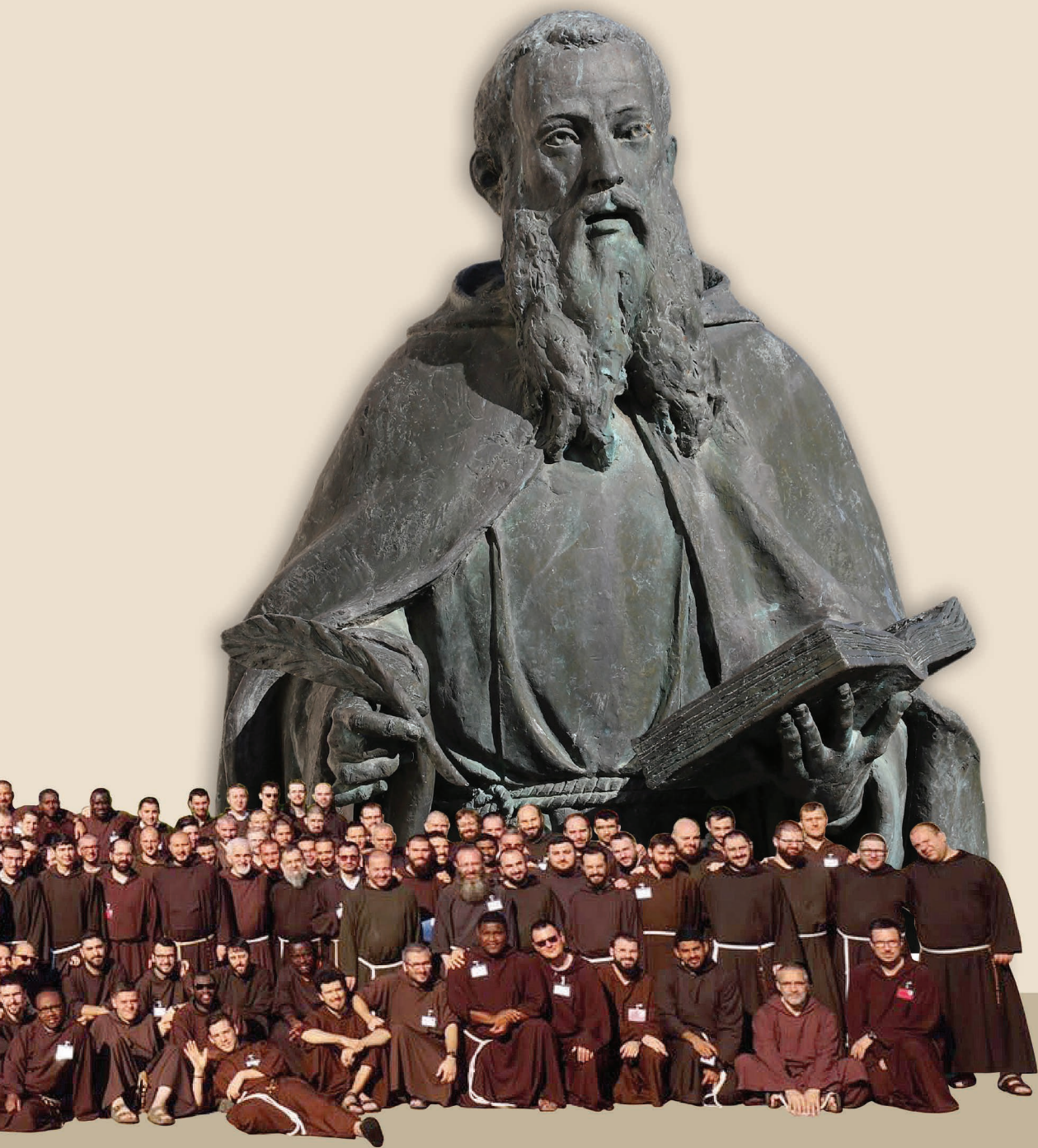

LAAT ONS DE VLAM VAN ONS CHARISMA AANWAKKEREN!

Het Sint-Laurentius van Brindisi Project
van de Minderbroeders Kapucijnen

GENERALE CURIE
VAN DE MINDERBROEDERS KAPUCIJNEN

LAAT ONS DE VLAM VAN ONS CHARISMA AANWAKKEREN!

GENERALE CURIE VAN DE
MINDERBROEDERS KAPUCIJNEN

LAAT ONS DE VLAM
VAN ONS CHARISMA
AANWAKKEREN!

*Het Sint-Laurentius van Brindisi Project
van de Minderboeders Kapucijnen*

Tekst geredigeerd door
br. Pio Murat en br. Onofrio Farinola

Copyright © 2020
Generale Curie van de Minderbroeders Kapucijnen
Alle rechten voorbehouden

Nederlandstalige versie van de Italiaanse publicatie «Ravviviamo la fiamma del nostro carisma !», ook beschikbaar in het Frans, Engels, Spaans, Portugees, Duits.

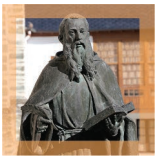
GENERALE CURIE
VAN DE MINDERBROEDERS KAPUCIJNEN
Via Piemonte, 70
00187 Roma (Rm)
Tel. +39 06 42011710
www.ofmcap.org

Foto's: Communicatiebureau OFMCap

Onze broederlijke dank gaat uit naar de vertalers br. Marc Oliver en br. Osvaldo Javier Leguizamón Osoro, en naar allen die aan deze vertaling meegewerkt hebben.

INHOUD

- 7 **VOORWOORD**
Br. Onofrio Farinola
- 13 **WAT IS HET PROJECT**
SINT-LAURENTIUS VAN BRINDISI?
Br. Pio Murat
- 15 **VERSCHILLENDE ETAPPES**
- 23 **DE EERSTE STAPPEN:**
DE VLAM VAN ONS CHARISMA AANWAKKEREN
Br. Mauro Jöhri
- 25 **FRATERNITEITEN VOOR EUROPA: BEDENKINGEN**
EN AANBEVELINGEN NA DE BIJEENKOMST VAN FATIMA
- 31 **UIT HET VERSLAG VOOR HET ALGEMEEN KAPITTEL**
- 35 **HET LOPENDE PROJECT:**
LAAT ONS DE HEER DANKEN
Br. Roberto Genuin
- 37 **PROJECT FRATERNITEITEN VOOR EUROPA**
- 37 - De Orde in Europa
- 39 - De Orde in Azië en Afrika
- 40 - De Orde in de Amerika's
- 43 **RICHTLIJNEN:**
HET AANWAKKEREN
VAN ONS CHARISMA
IN EUROPA

49 **DE FRATERNITEITEN VAN HET PROJECT IN EUROPA**

51 - CLERMONT-FERRAND (FRANKRIJK)

52 - KILKENNY (IERLAND)

53 - SPELLO (ITALIË)

54 - LOURDES (FRANKRIJK)

55 - LEÓN (SPANJE)

55 - ANTWERPEN (BELGIË)

56 - CORTONE (ITALIË)

59 **BESLUITEN**

Br. José Ángel Torres Rivera

VOORWOORD

br. Onofrio Farinola *Secretaris Mediterrane Commissie*

Het eerste wat Franciscus ondernam nadat hij zich bevrijd had van het juk van zijn aardse vader, was de heropbouw van het huis van God. Hij wilde geen nieuwe kerk bouwen, maar een oude, vervallen kerk herstellen. Hij breekt de fundamenten niet uit, maar bouwt erop voort. Zonder het te beseffen liet hij Christus de eer: *Want niemand kan een ander fundament leggen dan wat er al ligt, namelijk Jezus Christus* (1 Kor 3,11). Teruggekeerd naar de plaats waar lang geleden de kerk van de Heilige Damianus was gebouwd, ging hij vol ijver aan de slag en, dankzij de genadevolle hulp van de Allerhoogste, had hij haar in korte tijd hersteld. [...] Ondertussen was Gods Heilige, die nu anders gekleed was dan vroeger, met het -herstel van de juist genoemde kerk klaar. Hij ging op weg naar een andere plaats in de buurt van Assisi. Daar begon hij opnieuw een vervallen en bijna ingestorte kerk op te bouwen en bleef ermee bezig, tot hij alles in orde had gebracht. Daarna trok hij weer verder en kwam op een plaats, Portiuncula genaamd. In het verleden had men er een kerk gebouwd ter ere van de Heilige Maagd en Moeder Gods. Nu was de kerk verlaten en niemand bekommerde er zich meer om. Toen hij zag hoe vervallen ze was, werd hij ten diepste toe geraakt, vooral omdat hij een grote verering koesterde voor de Moeder van alle goeds. De Heilige Gods besloot daar permanent te verblijven. Toen hij ook deze kerk eindelijk had hersteld, was hij al meer dan twee jaar bekeerd. (*Eerste levensbeschrijving* VIII:18; IX:21)

Zo belicht Thomas van Celano in zijn eerste levensbeschrijving van Franciscus van Assisi, de rode draad die doorheen drie levensfasen van de serafijnse vader loopt: het herstellen van de Kerk.

Met een Paulinisch beeld zouden we de Heilige Franciscus kunnen omschrijven als een *tentenmaker* (Hnd 18,3).

Franciscus van Assisi is dus een tentenmaker, een hersteller van kerken, een hersteller van de Kerk.

De Kerk is het vast referentiepunt van Franciscus. Niet als een totaal nieuwe realiteit maar als een Kerk gegrondvest op Jezus Christus (cf. Kol 1,18). Typerend voor zo'n Kerk is het sterk gemeenschapskarakter en het bezield zijn door een uitdrukkelijke geest van broederschap. Zo'n Kerk is een lichaam waarin men zich beschut voelt en waarin de betrokkenheid van iedereen essentieel is voor het goed functioneren van het hele lichaam.

Franciscus voelde zich zo sterk betrokken bij zijn rol als "bouwer", dat het een echte missie werd. Gemakkelijk en zonder te overdrijven zou men de woorden van paus Franciscus uit *Evangelii gaudium* in de mond van de Heilige Franciscus kunnen leggen: *Ik ben een zending* (nr. 273).

Het leven van de serafijnse vader kan omschreven worden als een levende missie. Wat is de Kerk opbouwen of herstellen anders dan het concretiseren van de kerkelijke missionaire zending?

Op een unieke manier stuurt het huidige magisterium van paus Franciscus ons in deze richting. Het helpt ons allen, in het bijzonder ook wij minderbroeders kapucijnen, om de ervaring van de Heilige Franciscus vanuit een missionair perspectief te herlezen.

In de mondiale context zoals wij die kennen, geteisterd door een voortdurende crisis, zijn wij broeders kapucijnen, geroepen om *de vlam van ons charisma aan te wakkeren en de Heer te danken*, zoals de huidige minister-generaal en zijn voorganger ons voorgehouden hebben.

Zij zijn ervan overtuigd dat de Orde steeds meer geroepen wordt om zich een missionaire ingesteldheid eigen te maken. Onze eerste zending is *intra Ordinis* en vervolgens *extra Ordinis*.

De zending *intra Ordinis*, dat wil zeggen binnen onze fraterniteit als minderbroeders, moet zoals de huidige *Ratio Formationis* ons aangeeft, gebeuren in een geest van vernieuwing en vooral in een geest van *pastorale bekering* (EG, nr. 25).

De zending *extra Ordinis*, dat wil zeggen buiten de grenzen van de Orde, op de wegen van de wereld, zowel van het zuidelijk als noordelijk halfrond, van oost tot west, van het Amazonegebied tot de Afrikaanse wouden, is door ons broederlijk charisma getuigen van de schoonheid van een leven geïnspireerd door het Evangelie, getuigen van een

Evangelie dat ons ertoe aanzet concreet het leven van mensen te delen: armen, jongeren, ouderen, gezinnen, gevangenen, zieken.

Het is binnen deze missionaire visie dat het *Sint-Laurentius van Brindisi Project* gesitueerd is. Het is geen geïsoleerd project dat losstaat van ons leven en onze realiteit, noch een idealistisch project, maar veeleer een project dat ten volle de schoonheid belichaamt van ons kapucijns charisma dat *ad intra* beleefd en *ad extra* uitgedragen wordt.

Ik geloof dat de waarde van het *Sint-Laurentius van Brindisi Project* juist ligt in zijn sterke missionaire connotatie in het verlengde van onze mooie traditie én met een blik altijd op de toekomst gericht. Het wil onze fraterniteiten aansporen om deze dimensie, die eigen is aan ons charismatisch DNA, te herontdekken. Daarom is de publicatie van deze tekst belangrijk zodat deze fraterniteiten centrale plaatsen worden van waaruit het vuur van ons charisma in al onze circonscriptions doorgegeven kan worden.

De fraterniteiten van het project zijn geen dolende, bijna geïsoleerde entiteiten, maar ze zijn volledig opgenomen in het geheel van de Orde en van de Kerk. In overeenstemming met onze eeuwenoude traditie, spelen zij in op de nieuwe sociale, culturele, economische, kerkelijke en spirituele ontwikkelingen.

Ook al was het project tot voor enige tijd om verschillende redenen alleen op het Europese deel van de Orde gericht, thans heeft het zich uitgebreid naar andere streken en het omvat nu ook Latijns-Amerika. In dit kader zal de eerste Pan-Amerikaanse bijeenkomst van kapucijnen plaatsvinden in Sao Paulo in Brazilië, van 2 tot 9 mei 2021.

Ook binnen Europa evolueert het project en worden andere voorstellen onderzocht door de minister-generaal en zijn raad en door specifieke commissies. Deze voorstellen zijn erop gericht om onze aanwezigheid op een vernieuwde manier gestalte te geven in het Middellandse Zeegebied. Dat is zo'n cultureel kruispunt dat alle delen van de wereld omvat, dat het in zekere zin universeel genoemd kan worden. In dit perspectief zal in oktober 2021 in Czczstochowa, een bijeenkomst van alle Europese circonscriptions plaatsvinden.

Zowel in de Pan-Amerikaanse als in de Europese context zal het centrale thema "missie" zijn. Dit is een onderwerp dat de hele Orde wereldwijd aanbelangt en raakt.

Een spoor van dit traject achterlaten, om het heden af te stemmen op een vurige toekomst, is voor ons kapucijnen eerder een kwestie van het plaatsen van een mijlpaal dan het schrijven van mémoires. Met andere

woorden, dit wordt iets dat hier en nu in onze Orde, de schoonheid en de frisheid van ons charisma actualiseert.

Daarom is deze tekst geen zelfgenoegzame viering van wat we aan het doen zijn, maar een wegwijzer die ons aanspoort om enthousiast en vol vertrouwen op weg te gaan om de vernieuwde doelstellingen te verwezenlijken.

Ik dank de minister-generaal omdat hij zijn toestemming gaf om deze tekst te publiceren. Eerst wilden we een boekje in twee talen uitgeven, maar br. Roberto wilde dat het ook in andere talen vertaald zou worden, zodat alle broeders de mogelijkheid zouden hebben deze tekst te lezen en de inhoud ervan te kennen, zodat de realiteit van dit project zo breed mogelijk bekend zou worden.

Ik dank de vicaris-generaal, br. Josè Angel, voor zijn enthousiaste belangstelling voor deze publicatie en voor zijn wens om de ervaring die al in Europa opgedaan is, elders te benutten, met name in Latijns-Amerika.

Een bijzonder woord van dank gaat uit naar br. Pio Murat, algemeen raadslid, die het opstellen van de tekst op de voet gevolgd heeft en mij aangestoken heeft met zijn passie en aandacht voor het *Sint-Laurentius van Brindisi Project*, waardoor ik de schoonheid van de fraterniteiten die bij dit project betrokken zijn, nog meer ben gaan waarderen.

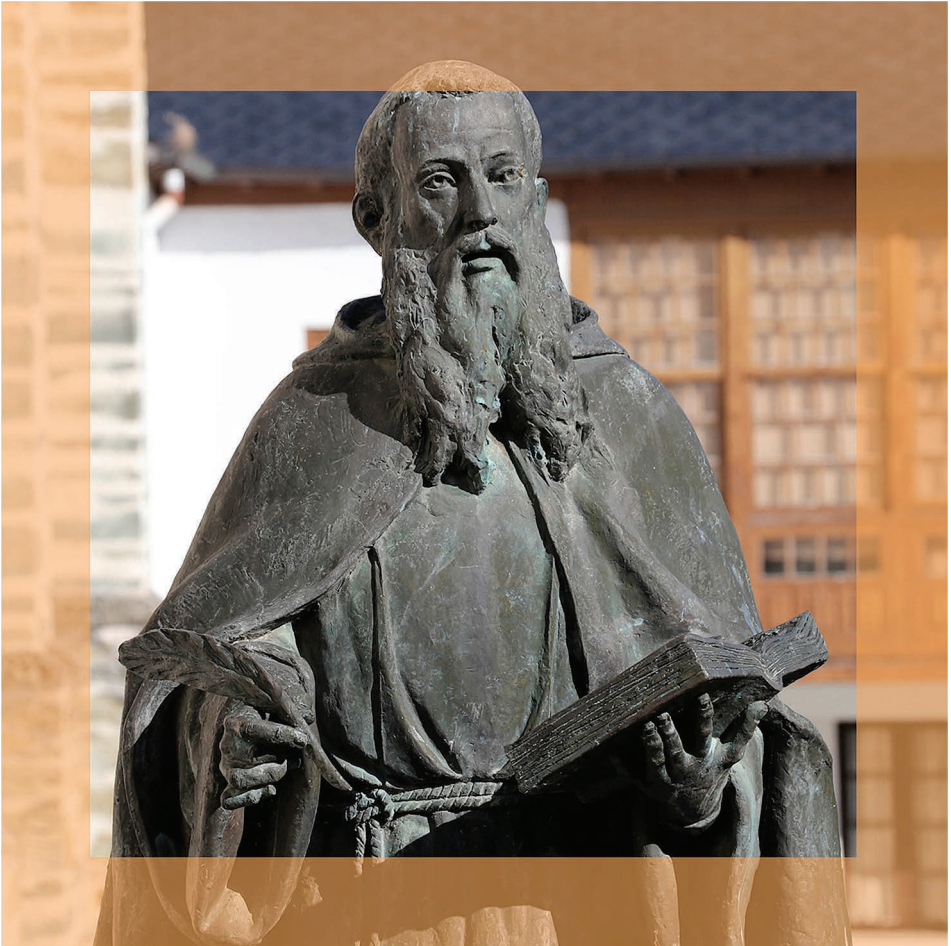
Een nog groter woord van dank gaat uit naar de broeders die dit project ter harte nemen en die het in hun specifieke omgeving ten volle en edelmoedig beleven en zich zo ten dienste stellen van de Kerk, de Orde en de mensen. Zij zijn werkelijk een fascinerend en inspirerend voorbeeld omdat zij de vlam van ons charisma aanwakkeren en ons helpen verder te kijken dan de soms weinig bemoedigende verminderde aantallen.

Moge het gebed en het getuigenis van Franciscus van Assisi ons allen de vreugde blijven schenken om *te leven volgens het model van het Heilig Evangelie* (Testament,14), zodat ook wij *tentenmakers* kunnen zijn en tenten kunnen maken van solidariteit, vrede, dialoog, ontmoeting, gebed, barmhartigheid, broederschap, liefde, gerechtigheid en hoop.

Moge de Heer u vrede schenken!

Lourdes, juli 2017
Ontmoeting met de al in het Project geëngageerde broeders

Villafranca del Bierzo
Bronzen beeld
van Sint-Laurentius van Brindisi

WAT IS HET PROJECT SINT-LAURENTIUS VAN BRINDISI?

Br. Pio Murat
Algemeen raadslid en coördinator van het Project

VERSCHILLENDE ETAPPES

Geboorte en groei van de Fraterniteiten Sint-Laurentius van Brindisi

De *Fraterniteiten Sint-Laurentius van Brindisi*, die ook een tijdje *Project Europa* genoemd werden, hebben een geschiedenis. Ze zijn niet van vandaag op morgen ontstaan, noch zijn ze het resultaat van een willekeurige beslissing van hogerhand. Maar het is in de loop van bijeenkomsten met broeders dat het verlangen rijpte om - samen - *de vlam van ons charisma aan te wakkeren*.

Meer dan tien jaar geleden hebben verschillende factoren bijgedragen tot de lancering van dit initiatief. Zeker moet in de eerste plaats de impact vermeld worden van de brief *Laten we de vlam van ons charisma aanwakkeren!* die in 2008 door br. Mauro Jöhri, minister-generaal, verstuurd werd. Velen verwelkomden deze krachtige oproep als een uitnodiging om de uitdaging *in een geest van broederschap en gemeenschap*¹ aan te gaan.

In diezelfde periode waren er ook nog andere elementen die in dezelfde richting wezen als die welke door de generaal-minister aangegeven werd. Ik wil graag een paar feiten in herinnering brengen.

Omwille van het verminderen van het aantal roepingen en het verouderen van de broeders in de circonscriptions van Noord-Europa stelde de CENOC zich vragen over de toekomst van onze aanwezigheid in een gesecculariseerde en multi-etnische wereld. Geconfronteerd met het verdwijnen van zoveel van onze huizen – enkele decennia geleden nog ondenkbaar – was het nu van belang om na te denken over *referentiegroepen* om ons charisma ten dienste te stellen van Kerk en wereld.

¹ Frère Mauro Jöhri, *Ravivons la flamme de notre charisme*, 2008.

In die jaren wekte de broederschap die in Palestrina door br. Giacomo Bini, emeritus minister-generaal van de Minderbroeders Franciscanen opgericht werd, ook buiten Italië grote belangstelling. Verschillenden van ons waren geïnteresseerd in de ervaring van een broederschap die de grondbeginselen van het franciscaanse leven benadrukte en ten dienste stond van de nieuwe evangelisatie. Meerdere broeders kapucijnen namen contact op met de fraterniteit van Palestrina, bezochten deze of verbleven er enige tijd.

Het secretariaat voor de vorming van zijn kant drong erop aan alleen fraterniteiten voor te stellen waar de onderwezen waarden tijdens het vormingstraject ook daadwerkelijk na de fasen van de initiële vorming in praktijk gebracht werden. Dit standpunt vond weerklank in de eerdergenoemde brief van br. Mauro Jöhri: *Ik ben ervan overtuigd dat als we het vuur van onze eigen roeping weer aanwakkeren, we er ook in zullen slagen onze visie op het traject van de initiële vorming te herzien. De initiële vorming mag niet het exclusieve domein van oversten en vormingsverantwoordelijken zijn. Het is een zaak van iedereen.*² In dit verband herinner ik mij nog een broeder in opleiding die mij tijdens een ontmoeting vroeg: *Waarom is wat we in de vormingshuizen leren en beleven, zo moeilijk terug te vinden na de initiële vorming?*

In die zin heeft de Franse provincie in 2006 de fraterniteit van Clermont-Ferrand hervormd om een aantal jonge broeders na hun initiële vorming de overgang te helpen maken. Het initiatief bestond er eenvoudigweg in een broederlijk leven te leiden, geïnspireerd en gestructureerd door onze constituties, en ons kapucijns charisma aan te bieden als onze bijdrage aan de evangelisatie, in het bijzonder aan de jongerenpastoraal. De provincie was zich bewust van haar beperkt aantal beschikbare broeders en al snel werd beroep gedaan op broeders uit andere provincies die aan dit project wilden deelnemen om de aanwezigheid in Clermont-Ferrand te ondersteunen. De provincies Genua en Venetië waren de eersten om hen bij te staan en te helpen. Vandaag zijn de vijf broeders die de fraterniteit vormen afkomstig uit verschillende landen en achtergronden. Het getuigenis van broeders uit verschillende culturen die ons leven met enthousiasme leven, wordt door de mensen als zeer positief ervaren en maakt een sterke indruk op jongeren die op zoek zijn naar hun roeping.³

² Idem.

³ *Als zij hun blik op de onder hen aanwezige Christus richten, zal interculturaliteit de grondslag zijn voor het getuigenis dat broeders uit verschillende culturen in staat zijn om samen te leven, zichzelf te geven en samen te werken. Wij zijn ervan*

In zijn verslag aan het generaal kapittel van 2012 uitte Br. Mauro zijn bezorgdheid over enkele Europese circonscriptions. Vrij snel besloot de nieuwe raad alle ministers, provincialen en custoden van het oude continent bijeen te roepen om samen de uitdagingen van de secularisatie, evangelisatie en de toekomst van onze huizen onder ogen te zien. De bijeenkomst die van 1 tot 5 december 2014 in Fatima plaatsvond, gaf uiting aan de bereidheid en het verlangen om over de grenzen van de provincies heen samen te werken. Het idee dat iedereen verantwoordelijk is voor het aanwakkeren van ons charisma én de wens om een nieuwe weg in te slaan door het ontstaan van internationale fraterniteiten waar *in het licht van het Evangelie en van onze constituties de broeders op een authentieke en coherente wijze het gebed, het broederlijk leven en de zending zullen beleven*,⁴ werden algemeen gedeeld. Ook de voorzitters van de andere conferenties van de Orde waren voor deze bijeenkomst uitgenodigd. Ik zou hier graag willen verwijzen naar een opmerking van de voorzitter van de CCB (circonscriptions van Brazilië). Verwijzend naar de crisis in sommige provincies van Europa zei hij: *Niemand kan onverschillig blijven wanneer een brand het huis van een buurman verwoest, want diezelfde brand kan op een onverwacht moment ook in ons eigen huis uitbreken.*

In het verlengde van deze bijeenkomst besloten de minister-generaal en zijn raad een commissie op te richten ter begeleiding van het creëren van *internationale fraterniteiten waarover in Fatima gesproken werd en die in Frankrijk in Clermont-Ferrand al een concreet begin gekregen hadden*.⁵ Deze commissie die bestond uit een algemeen raadslid en een minister-provinciaal van elke conferentie van het Europese continent, kreeg onder meer de opdracht de broeders en de mogelijke plaatsen aan te wijzen waar dergelijke fraterniteiten opgericht zouden kunnen worden, richtlijnen voor te stellen voor de oprichting van zo'n aanwezigheid en vervolgens na te denken over de meest geschikte juridische vorm voor een serene en doeltreffende ontwikkeling van dit project.

overtuigd dat het charisma van Franciscus van Assisi ook vandaag nog beleefd en beleden kan worden. Frère Mauro Jöhri, Lettre «Fraternités pour l'Europe : Réflexions et indications après la rencontre de Fatima», 2015.

⁴ Frère Mauro Jöhri, *Lettre «Fraternités pour l'Europe : Réflexions et indications après la rencontre de Fatima»*, 2015.

⁵ Frère Mauro Jöhri, *Lettre aux Membres de la Commission «Fraternité pour l'Europe»*, 24 april 2015.

Tijdens het sexennium 2012-2018 waren de minister-generaal en zijn raad de belangrijkste promotoren van het project Europa. Ter gelegenheid van bezoeken en bijeenkomsten van broeders werd het doel toegelicht, besproken en voorgesteld. De meeste reacties waren positief, vooral onder de jongere broeders. Sommige broeders lieten weten dat ze bereid waren om de oproep te beantwoorden. Ook constructieve kritiek en vragen droegen bij tot de ontwikkeling van het project. Voorspelbaar in dergelijke situaties waren er ook negatieve vooroordelen of, erger nog, onverschilligheid maar gelukkig niet zo veel.

De commissie belast met de *Fraterniteiten voor Europa* heeft na de oprichting van Clermont-Ferrand, het oprichten van fraterniteiten begeleid in Kilkenny (Ierland), Spello (Italië), Lourdes (Frankrijk), Antwerpen (België), León (Spanje). Dit hield in dat contact opgenomen werd met de geïnteresseerde broeders en met de respectievelijke provinciaals (zij die zenden en zij die ontvangen), dat plaatsen gekozen werden en dat de fraterniteit opgericht werd. Aangezien elk begin een uitdaging is, was de begeleiding van de broeders die dit nieuwe avontuur aangingen noodzakelijk. Ondanks de goede wil en het aanvankelijke enthousiasme moest men allerlei moeilijkheden onder ogen zien, aanpakken en overwinnen; denk maar aan de relatie tussen mensen, meningsverschillen over hetzelfde project en materiële en financiële belemmeringen.

Overeenkomstig haar mandaat heeft de commissie *Fraterniteiten voor Europa* de al bestaande *overeenkomst tussen provincies voor samenwerking tussen circoscripties* aangepast aan de concrete situatie van deze fraterniteiten. Een van de belangrijke punten om te beklemtonen was de bepaling dat deze fraterniteiten en de broeders die er deel van uitmaken, juridisch afhankelijk zijn van de minister-provinciaal of de custos van de circoscriptie waarin ze zich bevinden. De minister-generaal met de hulp van de commissie biedt ondersteuning en draagt zorg voor deze huizen. Deze overeenkomst die door de procurator was onderzocht, en aan de minister-generaal en zijn raad was voorgelegd, werd *ad experimentum* van kracht.

Tegelijkertijd werden met de steun van de minister-generaal en zijn raad, richtlijnen opgesteld om te verduidelijken wat van de broeders die zich engageren in deze fraterniteiten gevraagd wordt, en om coherentie te brengen in al deze fraterniteiten. Deze tekst die wezenlijk in onze constituties verankerd is, werd in verschillende fasen verbeterd en verfijnd door de broeders die belangstelling hadden getoond, door degenen die al bij het project betrokken waren en door de commissie

Fraterniteiten voor Europa. Uiteindelijk werd de tekst van de *richtlijnen*, na een aantal wijzigingen, taalcorrecties en verbeteringen, tijdens de algemene raad van september 2015 goedgekeurd.

In deze periode hebben verschillende gebeurtenissen bijgedragen tot een grotere bekendheid van het project *Fraterniteiten voor Europa* en tot de ontwikkeling ervan.

De eerste vond plaats in 2016 in het klooster Guidecca in Venetië. Ongeveer 60 broeders uit verschillende provincies kwamen samen voor een week vorming, informatie en uitwisseling. Uitgaande van de fundamenten van ons charisma als broeders kapucijnen, vroeg de groep zich af hoe we onze charismatische aanwezigheid op enkele belangrijke Europese locaties door internationale fraterniteiten konden bevorderen. Het was een zeer verrijkend broederlijk gebeuren.

In juli 2017 organiseerde de commissie een bijeenkomst in Lourdes voor de al bij de *Fraterniteiten voor Europa* betrokken broeders en hun respectievelijke ministers (zowel zij die uitzenden als zij die ontvangen). Op basis van hun ervaringen hadden de broeders een rijke uitwisseling over de vele inspirerende en positieve punten, maar ook over de moeilijkheden en dagdagelijkse zorgen. Het was een eerste evaluatie van de weg die tot nu toe was afgelegd en een gelegenheid om contacten te leggen met de broeders die bij hetzelfde project betrokken waren.

Om de Europese broeders een gelegenheid te bieden om gezamenlijk te evangeliseren, werd in mei 2018 een missiereis naar Barcelona georganiseerd. Door middel van straatevangelisatie, een nachtelijke processie in het centrum van de stad, prediking en vieringen in de kerken, hebben de broeders de vreugde ervaren van het verkondigen van het Evangelie in de context van een grote, gesecculariseerde Europese wereldstad. Dit missionair gebeuren maakte dat de broeders uit verschillende provincies elkaar van nabij leerden kennen door de vreugde van te getuigen en door samen eenvoudigweg hun geloof te verkondigen vanuit de franciscaanse genade.

In juli 2018 werd in het Sint-Laurentius van Brindisi college in Rome, ter gelegenheid van een internationale bijeenkomst van de Europese postnovicen, een sessie met presentaties en getuigenissen over de *Fraterniteiten voor Europa* georganiseerd. De positieve ontvangst door de broeders die de toekomst van de Orde vertegenwoordigen, versterkte het besef dat de boodschap van de Heilige Franciscus onze tijdgenoten uitdaagt en dat het aan ons is om die boodschap over te brengen via broederschappen die haar werkelijk uitstralen.

Aan het einde van zijn mandaat, in zijn verslag aan het algemeen kapittel van 2018, wijdde de aftredende generaal-minister, br. Mauro Jöhri, een lange paragraaf aan de *Fraterniteiten voor Europa*. Hij sloot deze paragraaf af met een levendige oproep, gebaseerd op zijn ervaring van twaalf jaar dienst aan de Orde:

Met het project Fraterniteiten voor Europa willen we fraterniteiten oprichten die bestaan uit broeders van de circonscriptie waar de fraterniteit opgericht is, broeders uit andere Europese provincies en broeders uit andere werelddelen. Wat vragen we van deze broeders?...

We hebben broeders nodig die samenleven – en ik legde nadruk op het woord “samen” – we hebben broeders nodig die samen, sereen en vreugdevol, hun geloof in Jezus Christus beleven, die open en gastvrij zijn. We hebben broeders nodig die vormgeven aan een duidelijke identiteit, gedragen door een sterk gevoel van betrokkenheid. We hebben broeders nodig die samen het Evangelie verkondigen met een diep gevoel van dankbaarheid en die sober leven. Wat zal het resultaat van dit alles zijn? Als je de profane criteria van het gokken gebruikt, weet je dat bij een weddenschap de kans om te winnen niet meer dan 50% is. Ik hanteer andere criteria: ik ervaar en beleef deze poging tot vernieuwing als een geloofsdaad. We moeten een risico nemen en ons laten leiden door vertrouwen en hoop. We zijn geroepen om te evangeliseren, in de eerste plaats door ons charisma dat in broederschap en minoritas beleefd wordt.⁶

Na zijn verkiezing benadrukte de nieuwe minister-generaal, br. Roberto Genuin, dat hij in de lijn van het vorige bestuur, het project Fraterniteiten voor Europa wilde voortzetten, steunen en ontwikkelen. *Aangezien het initiatief al zulke positieve vruchten heeft afgeworpen, en gesterkt door het mandaat van het algemeen kapittel, willen wij ons engageren om het nog meer te steunen.⁷*

In de lijn van de toespraak van de minister-generaal, heeft de nieuwe raad – unaniem – zijn steun toegezegd. Vaststellend dat de uitdaging erin bestaat ons charisma te bevorderen en aan te wakkeren ook buiten de grenzen van Europa, werd besloten het al bestaande initiatief, waar nodig, buiten het oude continent uit te breiden. De eerste aanzet was de naamsverandering. Br. Roberto Genuin maakte van de gelegenheid gebruik om de reden ervan uit te leggen: *Om de geografische aanduiding te overstijgen en dit jubileumjaar, gewijd aan Laurentius van Brindisi als referentiepunt te nemen, dachten we eraan om het project niet langer “Fraterniteiten voor Europa” maar “Fraterniteiten van Sint-Laurentius*

⁶ Frère Mauro Jöhri, *Rapport de fin de mandat au Chapitre Général de 2018*, 4,3.

⁷ Frère Roberto Genuin, *Lettre à l’Ordre au début du nouveau sexennat, Remercions le Seigneur*, § 33.

van Brindisi” te noemen. Laurentius van Brindisi was een man die op bewonderenswaardige manier lange periodes van gebed combineerde met het zich inwijden in de vrije kunsten en het zich onvermoeibaar inzetten voor de daadwerkelijke uitbreiding en ontwikkeling van de Orde.⁸

In zijn eerste brief bij het begin van het sexennium, *Laat ons de Heer danken*, heeft Br. Roberto Genuin zijn visie op en verwachtingen van de *Fraterniteiten van Sint-Laurentius van Brindisi* uitgebreid uiteengezet.

Het avontuur gaat verder... In september 2019 is de fraterniteit in Celle di Cortona van start gegaan met als doel de broeders van de Orde de gelegenheid te geven, op een plaats waar de Poverello van Assisi voorbijgekomen is, voorrang te geven aan het soms verwaarloosde gebedsleven. De aanwezigheid van drie nieuwe broeders, waaronder de voormalige minister-generaal, versterkte de bestaande fraterniteit en is veelbelovend voor de toekomst.

Het avontuur gaat voort... met andere projecten die in gang gezet zijn door onze aanwezigheid over de hele wereld.

Het avontuur zal voortgezet worden met alle broeders die geloven in de relevantie van de boodschap van Franciscus voor de evangelisatie van onze tijd en met allen die willen meewerken om de vlam van ons charisma aan te wakkeren. Het verhaal is pas begonnen, het is nog niet afgelopen.

⁸ Idem.

Spello
Fraterniteit in gebed

DE EERSTE STAPPEN:
DE VLAM VAN ONS CHARISMA
AANWAKKEREN

BRIEF VAN 2008, REF. NR. 00766/08

Br. Mauro Jöhri

FRATERNITEITEN VOOR EUROPA: BEDENKINGEN EN AANBEVELINGEN NA DE BIJEENKOMST VAN FATIMA

BRIEF VAN 28.01.2015, REF. NR. 00119/15

**Aan alle broeders van de Orde
Aan de zusters clarissen-kapucinessen**

Geliefde broeders
Geliefde zusters

Moge de Heer u vrede schenken!

Ik schrijf u deze brief iets meer dan een maand na de bijeenkomst in Fatima. Zoals u weet, zijn van 1 tot 5 december 2014, de algemene raad, de minister-provinciaals, de custoden en de afgevaardigden van Europa samengekomen met alle voorzitters van de conferenties van onze Orde om *over Europa te spreken*. Alles vond plaats in een zeer broederlijke sfeer. We werden uitstekend onthaald door onze Portugese broeders. Met deze brief wil ik u niet alleen enkele indrukken meedelen, maar u ook voorstellen hoe we onze tocht willen voortzetten door concreet vorm te geven aan wat in Fatima naar voren is gekomen.

OVER DE BIJEENKOMST

In de brief van 16 december 2013, gericht aan de deelnemers van de bijeenkomst, schreef ik: *De algemene raad heeft besloten een bijeenkomst van alle ministers en custoden van de Europese circonscriptions bijeen te roepen. Naast het bieden van een gelegenheid om ervaringen uit te wisselen, wat ongetwijfeld nodig en verrijkend is, is deze bijeenkomst bedoeld om de meest dringende kwesties over ons leven in Europa aan te pakken, zoals de oprichting van internationale fraterniteiten, de*

broederlijke samenwerking tussen circonscriptions, de nieuwe evangelisatie in een geseclariseerde context en de samenstelling van de conferenties. Vervolgens heeft de raad, met de medewerking van de voorzitters van de vier Europese conferenties, het doel van de bijeenkomst nader omschreven en de communicatie- en organisatiemethoden bepaald voor de realisatie ervan. Ik zal nu kort ingaan op hoe de bijeenkomst verlopen is.

In de voormiddag van de eerste dag hebben we geluisterd naar de bijdragen van de voorzitters van de vier Europese conferenties. Wij hadden hen gevraagd om mee te delen of er een verlangen naar vernieuwing van ons leven bestond en welke ervaringen of pogingen er eventueel in die richting ondernomen werden. In de namiddag heb ik op basis van mijn ervaring als minister-generaal gesproken over de dringende noodzaak om ons in te schakelen in het evangelisatieproces in Europa waar de secularisatie snel voortschrijdt. Om dit doel te bereiken stelde ik voor om interculturele fraterniteiten op te richten die zich ertoe verbinden ons broederlijk kapucijns charisma op een eenvoudige en radicale manier te beleven.

In de voormiddag van de tweede dag hebben we geluisterd naar drie lopende experimenten. Zr. Rosella Baima van de zusters franciscanessen missionarissen van Maria (FMM) sprak over de schoonheid en de uitdagingen van interculturele gemeenschappen, waarbij zij de nadruk legde op de inhoud van de vorming en de dynamiek van de gemeenschap. Br. Jacopo Pozzerle, OFM, vertelde over de ervaringen van de missiebroederschap van Palestrina die opgericht werd door br. Giacomo Bini, voormalig minister-generaal van de minderbroeders, die de Heer vorig jaar tot zich riep. Tenslotte vertelden br. Eric Bidot en br. Raffaele Ruffo ons over hun ervaringen in de broederschap van Clermont-Ferrand in Frankrijk. In de namiddag luisterden we naar professor Mauro Magatti, socioloog en professor aan de Katholieke Heilig Hart Universiteit van Milaan. Hij beschreef de veranderende situatie in Europa en spoorde ons aan om nieuwe wegen te durven inslaan om proactief en leven gevend te worden. Zijn bijdrage belichtte op een grimmige en verontrustende manier de problemen van onze samenlevingen, maar benadrukte tegelijkertijd dat er veel mogelijkheden zijn die we kunnen aangrijpen om iets nieuws te proberen. De toespraak van professor Magatti, die gevolgd werd door een korte uiteenzetting van zijn vrouw, werd door alle aanwezigen zeer op prijs gesteld. Tijdens elke werkdag was er ruimschoots tijd om met de verschillende taalgroepen samen te komen en om de bijdragen van de verschillende sprekers uitvoerig te bespreken en te vergelijken.

Op de derde dag bespraken we eerst in groepen en daarna met allen het voorstel om in Europa multiculturele fraterniteiten voor evangelisatie op te richten. Elke Europese conferentie verwoordde hoe zij dit voorstel opvatte en de mogelijkheid werd afgetoetst om broeders uit andere werelddelen de pastorale zorg voor parochies in Europa op zich te laten nemen.

Op de derde dag vierden we 's morgens vroeg, bij het opgaan van de zon, de eucharistie op de plaats van de verschijningen en vertrouwden we onze verdere weg aan de Maagd Maria toe.

LATEN WE MET GELOOF EN HOOP DE TOEKOMST VOORBEREIDEN

Op grond van mijn uiteenzetting tijdens dit gebeuren en op basis van wat in de dialoog en de uitwisseling naar voren is gekomen, wil ik enkele overwegingen en toekomstperspectieven onder uw aandacht brengen.

We zien een zeer sterke numerieke daling van onze broeders en onze aanwezigheid in verschillende provincies van Europa, en niet alleen in het noordelijk deel. Sinds het jaar 2000 zijn er meer dan duizend broeders minder en is de gemiddelde leeftijd in sommige circonscripties gestegen tot 80 jaar. Al jaren hebben we te maken met een sterke daling van het aantal roepingen. In vele provincies en fraterniteiten zetten de broeders zich intens in om oudere en zieke broeders op een waardige manier te verzorgen. Ik zou aan deze broeders mijn diep gevoel van dankbaarheid en erkenning willen overbrengen.

Naast deze situatie van onze Orde, zijn we getuige van de opmars van de secularisatie in de landen van Noord-Europa, maar ook in Italië en Spanje. Het aantal mensen dat afstand neemt van de geloofspraktijk stijgt. Vanuit vele hoeken krijgt de opkomst en de praktijk van een religie zonder God steun.

Wat roept deze situatie bij ons op? Op welke manier daagt ze ons uit? Wat in de bijeenkomst van Fatima naar voren is gekomen en mijn persoonlijke reflectie die met de raad besproken werd, brengt mij ertoe een weg aan te wijzen waarover ik met u allen in discussie en dialoog wil treden.

De circonscripties die te maken hebben met de vergrijzing en de vermindering van het aantal broeders en huizen moeten met zorg en respect begeleid worden. Ik denk aan verschillende provincies die de Orde veel gegeven hebben, die met een groot aantal mensen en middelen geëvangelizeerd hebben en die caritatieve en sociale

projecten in dienst van vele armen ontwikkeld hebben. Hoewel wij zeer dankbaar zijn voor wat ze gedaan hebben, moeten wij ons realiseren dat deze verwezenlijkingen niet tegen elke prijs in stand gehouden kunnen worden. De broederlijke samenwerking die sommige Europese provincies begonnen zijn, heeft de bestaande problemen niet opgelost en heeft geen nieuw leven kunnen brengen. Wij willen een nieuwe weg inslaan door interculturele fraterniteiten te creëren, die in het licht van het Evangelie en van onze constituties, het gebed, het broederlijk leven en de zending op een authentieke en coherente manier zullen beleven. *Als zij hun blik op de onder hen aanwezige Christus richten, zal interculturaliteit de grondslag zijn voor het getuigenis dat broeders uit verschillende culturen in staat zijn om samen te leven, zichzelf te geven en samen te werken.*

De dragende kracht is onze overtuiging dat als het charisma van Franciscus van Assisi beleefd en verkondigd wordt, het nog steeds veel te zeggen en mee te delen heeft aan vrouwen en mannen van onze tijd. We weten nog niet wat het resultaat van dit traject zal zijn, maar hoopvol willen we de eerste stappen zetten. Van wie zullen deze fraterniteiten afhankelijk zijn? Onze constituties staan de oprichting van fraterniteiten die rechtstreeks afhankelijk zijn van de minister-generaal, toe. We willen deze hypothese verder uitwerken en onderzoeken.

Het is mijn wens dat er fraterniteiten ontstaan die een oprecht en diep geloof beleven, waar de kwaliteit van de broederlijke relaties getuigt van Gods liefde, gastvrije plaatsen die anderen kunnen inspireren om de Heer Jezus te volgen. Wij willen evangeliseren door ons dagelijkse leven en wij willen dat doen in verbondenheid met de lokale Kerken en binnen de kerkelijke verbanden waar de Heer ons de gelegenheid geeft aanwezig te zijn. Te midden van hen die God verloochenen of niet kennen, willen wij God in het middelpunt van ons leven en ons streven plaatsen, en Hem onze lofprijzingen laten bewonen (cf. psalm 22).

Momenteel hebben we in de fraterniteit van Clermont-Ferrand een eerste fraterniteit gevonden die al een dergelijke manier van leven leidt. Onlangs is die nog versterkt met twee Italiaanse broeders, een uit de provincie Genua en de andere uit de provincie Venetië. We zijn in gesprek met enkele provincies die bereid zijn het project van interculturele fraterniteiten dat ik hierboven beschreef, te verwelkomen. Tegelijkertijd kloppen we op een aantal deuren opdat provincies die nog een behoorlijk aantal broeders hebben, bereid zijn broeders, die zich tot dit project aangetrokken voelen, beschikbaar te stellen. Beste ministers, als ik bij u aanklop, doe dan bereidwillig open en laat de broeders die geïnteresseerd zijn in de *Europese missie* zonder

aarzelen bij mij komen aankloppen! In dit project hoeven de kleinere provincies zich niet buitengesloten te voelen. Onze rol zal erin bestaan deze fraterniteiten voor te bereiden en vervolgens te begeleiden. In overeenstemming met de wensen die sommige broeders in Fatima verwoord hebben, is er niets op tegen, meer nog het wordt zelfs sterk aanbevolen, dat broederlijke ervaringen met de hierboven beschreven kenmerken, in elke circoscriptie gestalte krijgen.

Beste broeders, ik dank u voor uw aandacht. Ik vraag alle ministers en custoden van de orde deze brief aan elke broeder te overhandigen.

Wij blijven vol vertrouwen en weigeren toe te geven aan pessimisme en berusting. Ik vraag dat de zusters clarissen ons met hun gebeden vergezellen.

Laten wij het vervolg van wat wij, met Gods genade, in Fatima begonnen zijn, toevertrouwen aan de Maagd Maria, die juist op deze plaats een oproep tot bekering en goedheid ondernam: moge zij ons helpen en steunen.

Montserrat, mei 2018
Bedevoort van kapucijnen

UIT HET VERSLAG VOOR HET ALGEMEEN KAPITTEL

N. 4.3, 28.08.2018

I HET PROJECT FRATERNITEITEN VOOR EUROPA

Laten we terugkeren naar West-Europa, dat deel van onze Orde dat al vele jaren te maken heeft met een drastische daling van het aantal broeders. Graag wil ik verwijzen naar de bijeenkomst in december 2014 in Fatima waar de algemene raad is bijeen gekomen met de ministers van de Europese circonscripties en de voorzitters van de conferenties van de Orde, om samen na te denken over de toekomst van onze aanwezigheid in Europa. Hoe pakken we deze situatie aan? Ik denk dat we een onderscheid moeten maken tussen twee niveaus waarop actie moet ondernomen worden:

In de eerste plaats op institutioneel-geografisch niveau: het samenvoegen van circonscripties en het terugbrengen van provincies tot custodies. Een dergelijke oplossing dient om bepaalde aspecten van het broederlijk leven veilig te stellen en om onze oudere broeders op een waardige en broederlijke manier te begeleiden. Maar dit kan geen duidelijke tekenen van vernieuwing van ons leven teweegbrengen. Om ons leven te vernieuwen is het niet voldoende de juridische status te veranderen. Ik heb gemerkt dat verschillende circonscripties worstelen met het plannen en uitvoeren van een project om onze huizen te verminderen ten gunste van grotere fraterniteiten, met meer mogelijkheden om te getuigen. Deze analyse doet pijn en is in zekere mate verbijsterend. Tegen deze achtergrond kan ik u zeggen dat mijn raad en ik ons in deze zes jaar hebben laten leiden door de overtuiging die door de volgende zin samengevat kan worden: Laten we ons er niet bij neerleggen dat wij uitsterven zonder iets nieuws te hebben bedacht, voorgesteld en geprobeerd!

Nu komen we bij het tweede niveau waarop actie ondernomen moet worden. Wat Noord-Europa betreft, denk ik vooral aan het project

Fraterniteiten voor Europa en de broederlijke samenwerking tussen circonscripties. Met het project *Fraterniteiten voor Europa* willen we fraterniteiten oprichten die bestaan uit broeders van de circonscriptie waar de fraterniteit opgericht is, broeders van andere Europese fraterniteiten en broeders van andere werelddelen. Wat vragen wij aan deze broeders?

- dat ze getuigen van een authentiek broederlijk leven;
- dat ze eenvoudig en sober leven;
- dat ze zorg dragen voor het gemeenschappelijk gebed, in het bijzonder voor het gebed met het hart;
- dat ze zelf de huishoudelijke taken verrichten;
- dat ze voor een warm onthaal beschikbaar zijn;
- dat ze dicht bij de armen staan;
- dat ze beschikbaar zijn voor diensten die de lokale Kerk hen vraagt;
- dat ze als fraterniteit de dienst van de verkondiging op zich nemen.

Momenteel werd deze uitdaging, zij het op verschillende manieren, aanvaard door de fraterniteiten van Clermont-Ferrand en Lourdes in Frankrijk, Kilkenny in Ierland, Antwerpen in België, León in Spanje en Spello in Italië.

De opname van broeders uit andere regio's van de Orde, bijvoorbeeld broeders van de CCMSI (d.w.z. India) zal een grote flexibiliteit vergen van de broeders die dit soort zending aanvaardden. Waarom? Zoals ik eerder al zei, en zonder een oordeel te willen vellen of een vergelijking te willen maken, heb ik de indruk dat in veel van de recent opgerichte circonscripties grote nadruk gelegd wordt op het gewone pastorale werk, waardoor de broederlijke en gemeenschapsdimensies – die de ruggengraat van het *Project Europa* vormen – naar het tweede plan verschoven zijn. Broeders, laten we ons de volgende vraag stellen: “Hoe kunnen we relevant zijn in gesecculariseerde en post-christelijke samenlevingen?” Mijn antwoord is mijn persoonlijke overtuiging die in de loop van de jaren dienst aan de Orde gerijpt is. Ik zal het kort houden. Wij hebben broeders nodig die samenleven - en ik leg de nadruk op het woord «samen» – we hebben broeders nodig die samen, sereen en vreugdevol hun geloof in Jezus Christus beleven, en die open en gastvrij zijn. We hebben broeders nodig die een duidelijke identiteit ontwikkelen, gedragen door een sterk gevoel van betrokkenheid. We hebben broeders nodig die samen het Evangelie verkondigen met een diep gevoel van dankbaarheid en die sober leven. Wat zal het resultaat van dit alles zijn? Als je de profane criteria van het gokken gebruikt, weet je dat bij een weddenschap de kans om te winnen niet meer dan 50% is. Ik hanteer andere criteria: ik ervaar en beleef deze

poging tot vernieuwing als een geloofsdaad. We moeten een risico nemen en ons door vertrouwen en hoop laten leiden. We zijn geroepen om te evangeliseren, in de eerste plaats door ons charisma dat in broederschap en minoritas beleefd wordt, “en wanneer zij zien dat dit de Heer behaagt, verkondigen zij het Woord van God opdat zij geloven in de almachtige God, Vader en Zoon en Heilige Geest, de Schepper van alle dingen, en in de Zoon, de verlosser en redder”.

Barcelona, mei 2015
Evangelisatie in de stad

Rome 2018, College Sint-Laurentius van Brindisi
Fraterniteiten voor Europa
Ontmoeting van de Europese post-novicen

HET LOPENDE PROJECT:
LAAT ONS DE HEER DANKEN
UITTREKSELS UIT DE BRIEF BIJ HET BEGIN
VAN HET SEXENNIUM 2018-2024
LET. DEU 14.04.2019, REF. NR. 00380/19

Br. Roberto Genuin

II

DE ORDE IN EUROPA

17. Ik denk dat we ons inmiddels allemaal goed bewust zijn van de huidige situatie van de Orde in de Europese context. Met uitzondering van bepaalde delen van Oost-Europa, is er een snelle daling van het aantal broeders en men voorziet daarin geen ommekeer. Menselijk gezien is dit een betreurenswaardig feit. Maar vanuit geloofsperspectief bekeken – ook al is dit ook nu weer op een nogal ongewone manier! – roept de situatie ons op om er op een verantwoorde manier mee om te gaan, in de zekerheid dat het charisma en haar toekomst stevig in Gods heerschappij verankerd zijn.
18. De afgelopen jaren heeft de Orde al enkele initiatieven genomen om te proberen op deze nieuwe situaties in te spelen. Er bestaan al kleine tekenen van hernieuwd leven en authenticiteit. Ze verdienen onze aandacht en begeleiding omdat ze bevestigen dat, ook in onze geseclariseerde wereld, de Heer nog steeds aan het werk is en dat ons charisma nog steeds vele mogelijkheden heeft om aanwezig te zijn en een vruchtbaar getuigenis van het Evangelie af te leggen. Ik zou zelfs zeggen dat, als we erin slagen om «ons beschikbaar te stellen» en om onze roeping als minderbroeders in eenvoud en waarheid te beleven, deze wereld op ons «wacht». Daarom moeten en kunnen we ons beschikbaar opstellen, want er is nog zoveel te doen!
19. Het nieuwe bestuur van de Orde wil zich ertoe verbinden om een gevolg te geven - op een manier die we samen zullen vinden - aan de herhaalde en unanieme verzoeken van de deelnemers aan het kapittel om de conferenties en circonscriptions te herzien

en om zowel de samenwerking tussen de circonscriptions als het zogenaamd project *Fraterniteiten voor Europa* verder te ontwikkelen.

[...]

c) Project «Fraterniteiten voor Europa»

32. Sinds enkele jaren vragen we ons af wat wij kunnen doen om onze aanwezigheid in het Westen ook in de toekomst te kunnen voortzetten. In 2014 kwamen alle ministers van de Europese provincies en custoden in Fatima bijeen om dit onderwerp te bespreken. Er waren toen al enkele kleine experimenten (bv. Clermont-Ferrand), maar het was op dat moment dat de Orde het project *Fraterniteiten voor Europa* vastberadener kon promoten. Br. Mauro Jöhri omschreef dit project als volgt: *«Wij willen een nieuwe weg inslaan door interculturele broedersschappen te creëren die, in het licht van het Evangelie en van onze constituties, het gebed, het broederlijke leven en de zending op een authentieke en coherente manier zullen beleven. Als zij hun blik op de onder hen aanwezige Christus richten, zal interculturaliteit de grondslag zijn voor het getuigenis dat broeders uit verschillende culturen in staat zijn om samen te leven, zichzelf te geven en samen te werken. De dragende kracht is onze overtuiging dat als het charisma van Franciscus van Assisi beleefd en verkondigd wordt, het nog steeds vele mannen en vrouwen van onze tijd kan aanspreken. We weten nog niet wat het resultaat van dit traject zal zijn, maar hoopvol willen we de eerste stappen zetten.*
33. Het project ontwikkelde zich tot zover dat er nu zes fraterniteiten, weliswaar met eigen accenten, opgericht en geopend zijn in Clermont Ferrand en Lourdes in Frankrijk, Kilkenny in Ierland, Antwerpen in België, León in Spanje en Spello in Italië. Omdat dit initiatief al zulke positieve resultaten voortgebracht heeft, willen we, in overeenstemming met het mandaat van het algemeen kapittel, het project verder ondersteunen. Op dit moment denken en werken we aan de oprichting van twee gelijkaardige fraterniteiten, met name in Meersel-Dreef in België, vlak bij de grens met Nederland, en in het heiligdom van Máriabesnyő, een plaats in Hongarije waar we al heel lang aanwezig zijn. Daarna zouden we graag Celle di Cortona in die zin opwaarderen. Het is een van onze Franciscaanse plaatsen bij uitstek. Wij geloven dat ze zeer goed kan tegemoetkomen aan

de behoefte van vele broeders om opnieuw in aanraking te komen met de fundamenten van onze spiritualiteit, om terug te keren naar de bronnen en om voor een kortere of langere periode in een vreedzame sfeer van eenvoud, gebed en gastvrijheid door te brengen.

34. Voor al deze initiatieven vragen we natuurlijk de bereidheid en het enthousiasme van broeders die zich in dit prachtige avontuur willen storten. Laten ze hun beschikbaarheid aan hun minister-provinciaal en aan de algemene raad van hun regio melden. Zij zullen weten hoe ze alles op elkaar kunnen afstemmen en hoe ze het best kunnen reageren, in functie van de wensen van elke persoon en de nieuwe mogelijkheden tot groei en getuigenis die het project biedt.

III.

DE ORDE IN AZIË EN AFRIKA

35. God heeft zijn hand niet van ons teruggetrokken, integendeel, Hij doet de kapucijnen in Azië en Afrika sterk groeien. Het is een teken van Gods liefde voor de Orde en een grote, voortdurende zegen voor ons. Hoe mooi is het om te weten dat bijna overal ter wereld broeders te vinden zijn die zich vreugdevol engageren om onze gezegende roeping te beleven! We moeten daarvan profiteren en elkaar proberen te helpen opdat de krachtige boom die in deze regio's groeit, dankzij de onuitputtelijke goddelijke welwillendheid, zich overvloedig te goed kan doen aan de voedende waarden van ons charisma. De regio's waarover we spreken, zijn zeer uitgestrekt en omvatten veel verschillende culturen, talen en tradities. Toch kunnen we dankzij ons ene charisma nadenken over bepaalde gemeenschappelijke behoeften.

IV.

DE ORDE IN DE AMERIKA'S

49. Veel van de al vermelde overwegingen gelden ook voor de Amerika's. Hoewel dit enkele tientallen jaren geleden de regio was waar de Orde zich het meest ontwikkelde, met een eigen vorm en met bepaalde accenten die ons charisma in de daar aanwezige culturen, goed tot uitdrukking leken te brengen, realiseren wij ons vandaag

dat die groeidynamiek gestopt is. Er zijn zelfs al verschillende circonscriptions in de Spaanstalige regio's en in sommige provincies van Noord-Amerika die erg lijden onder de sterke daling van het aantal broeders. Ik denk dat dit het juiste moment is om samen na te denken over wat er aan de hand is.

50. Gezien de grote kracht die de Orde in de Amerika's ongetwijfeld nog steeds bezit, is het niet het moment om toe te geven aan ontmoediging, ook al bevinden sommige regio's zich in grote moeilijkheden. Het is veeleer het moment om de krachten te bundelen en om te kijken hoe we elkaar kunnen helpen om de vlam van ons charisma op dit grote continent nieuw leven in te blazen. Bovenal moeten we ook hier vastberaden de weg van de samenwerking tussen circonscriptions inslaan. In sommige regio's is die samenwerking al begonnen en levert ze goede resultaten op. Wij geloven dat dit een doeltreffend antwoord zal zijn, zelfs voor de regio's die het momenteel moeilijk hebben, omdat het ons op een concrete manier geschikt zal maken voor echte broederschap.
51. Gezien de positieve resultaten en het mandaat van het algemeen kapittel, is de algemene raad ook van plan om in Amerika de mogelijkheid van interculturele fraterniteiten, naar het voorbeeld van het Project Fraterniteiten voor Europa, te onderzoeken. We geloven dat het een waardevol instrument kan zijn om ook andere circonscriptions buiten de grenzen van het oude continent, nieuw leven in te blazen. Om de geografische benaming te doorbreken en dit jubileumjaar gewijd aan de heilige Laurentius van Brindisi als referentie te nemen, dachten we het project niet langer «Fraterniteiten voor Europa», maar «Sint-Laurentius van Brindisi fraterniteiten» te noemen. Laurentius van Brindisi combineerde op een bewonderenswaardige manier, lange periodes van gebed met het zich inwijden in de vrije kunsten en het zich onvermoeibaar inzetten voor de daadwerkelijke uitbreiding en ontwikkeling van de Orde.
52. Omdat onze broeders van Amerika in dit traject de meest direct betrokkenen zijn, en ook het best in staat zijn om na te denken en te bepalen op welke manier we dit kunnen realiseren, is de algemene raad van plan om een pan-Amerikaanse top van alle hogere oversten bijeen te roepen, die van 2 tot 9 mei 2021 zal gehouden worden. We hopen dat op deze manier criteria voor wederzijdse bijstand ontwikkeld kunnen worden en misschien

ook suggesties voor eventuele wijzigingen in de structuur van de circoscripties (provincies in custodies, unies van provincies, nieuwe custodies, nieuwe definities van het rechtsgebied van circoscripties, enz.).

Standbeeld van Laurentius van Brindisi
Villafranca del Bierzo

De geest van gebed
in onze fraterniteiten

RICHTLIJNEN: HET AANWAKKEREN VAN DE VLAM VAN ONS CHARISMA IN EUROPA

*De volgende tekst is het resultaat van een uitwisseling tussen
de algemene oversten
en de broeders die betrokken waren bij de eerste stappen van het project
en de commissie van hetzelfde project .
Deze tekst werd door de algemene raad goedgekeurd,
tijdens de bijeenkomst van september 2015.
Het doel van deze richtlijnen was
aan alle fraterniteiten van het project,
een homogeniteit te geven
met respect voor hun specifieke kenmerken*

V OORWOORD

1. Dit project is bedoeld als hulp voor degenen die het voorstel van de minister-generaal om het vuur van ons charisma aan te wakkeren, willen verwezenlijken. Waar nodig moeten deze fraterniteiten intercultureel opgericht worden.
2. De voorstellen komen overeen met wat wij de essentiële punten voor een dergelijke aanwezigheid beschouwen, rekening houdend met de noodzaak om ze aan te passen aan de verschillende plaatsen en projecten.
3. De weergave van deze reflecties volgt de structuur van de constituties.

INLEIDING

1. Op basis van de uitnodiging van de minister-generaal en rekening houdend met wat naar voren kwam op de ontmoeting van de ministers-provinciaals en custoden van Europa met de voorzitters van de conferenties van de Orde in Fatima, en tegemoetkomend aan het verlangen van vele broeders van de Orde, willen wij dit projectvoorstel bekend maken als een manier om de vlam van ons charisma weer aan te wakkeren en onze bijdrage te leveren aan de evangelisatie in de Kerk.
2. In een tijd van secularisatie en evangelisatie is de betekenis van religieuze tekenen belangrijk om een grotere zichtbaarheid te geven aan de specifieke levensstijl van de Orde.
3. Daarom hopen wij een proces van voortdurende bekering in broederlijkheid op gang te brengen waarbij we ons enerzijds laten inspireren door onze bronnen zoals die opnieuw in de constituties voorgesteld werden en anderzijds inspelen op de verwachtingen van de omgeving en de tijd waarin we leven.
4. Het komt er in de eerste plaats niet op aan om onze kapucijnse aanwezigheden te redden maar om onze levenswijze te vernieuwen.

5. Er moet een specifieke plaats zijn om elke broeder die tot deze zending geroepen is, voor te bereiden.

ONS GEBEDSLEVEN

1. In het licht van deze weg is het van essentieel belang om de instrumenten en de middelen aan te reiken om het persoonlijke en liturgische gebed te verdiepen.
2. Zoveel mogelijk zal het volledig goddelijke officie in de gemeenschap gevierd worden.
3. In de geest van onze constituties en volgens de meest authentieke kapucijnentraditie wordt de broeders een uur geestelijk gebed (meditatie) per dag gegarandeerd (cf. Const. 55,2).
4. De eucharistie zal zoveel mogelijk dagelijks met alle broeders van de fraterniteit gemeenschappelijk gevierd worden.
5. Eenmaal per week zullen de broeders in plaats van de persoonlijke meditatie, hun ervaringen rond het Woord van God delen.
6. Devoties zoals de eucharistische aanbidding, de rozenkrans en de kruisweg worden niet verwaarloosd, maar integendeel graag met de mensen gedeeld.
7. Tijden van stilte zullen gecultiveerd worden om de cultuur van luisteren/recollectie en ascese te bevorderen.

ONS BROEDERLIJK SAMEN LEVEN

1. De fraterniteit zal bestaan uit 5 tot 7 broeders die ten volle dit project delen.
2. De voorrang zal gegeven worden aan de gemeenschappelijke activiteiten: gebed, gemeenschappelijke maaltijden, broederlijk dienstbetoon en apostolaat.
3. Zoals de Heilige Franciscus in zijn geschriften voorstelt, zullen wij een broederlijke/moederlijke houding tegenover elkaar aannemen.
4. Er moet gemeenschappelijke vrije tijd zijn om de schoonheid van het samenzijn te waarderen en er zorg voor te dragen (bv. een fraterniteitsdag).
5. Huishoudelijke taken/handenaarbeid zullen onder elkaar verdeeld worden (zoveel mogelijk zonder betaald personeel).
6. Het lokale kapittel wordt regelmatig en veelvuldig gevierd om het leven te delen, te bezinnen, vorming te geven of te plannen.
7. Een geest van gastvrijheid, beschikbaarheid en dienstbaarheid zal gecultiveerd worden.
8. Kennis en respect voor anderen (interculturaliteit) zal bevorderd worden.
9. Relaties met de franciscaanse familie zullen gestimuleerd worden.

ONS LEVEN IN ARMOEDE

1. Als criterium van armoede wordt de stelregel van onze constituties in gedachten gehouden: *het noodzakelijke minimum, niet het toegestane maximum* (cf. Const 71,3).
2. We kiezen voor economische zelfredzaamheid, het resultaat van het werk van de broeders.
3. Iedere broeder dient door zijn handenarbeid bij te dragen aan het dagelijkse leven van de fraterniteit.
4. Een oprechte en betrouwbare economische transparantie zal zowel persoonlijk als in de fraterniteit nagestreefd worden.
5. Herontdekken en cultiveren van soberheid, eenvoud, ingetogenheid, met een gevoel van matigheid.
6. Het gebruik en de aankoop van dingen die nodig zijn voor ons leven of ons apostolaat zal in de fraterniteit onderscheiden worden.
7. De fraterniteit zal altijd gevoelig blijven voor, concreet openstaan voor en vrijgevig zijn tegenover de armen: wij streven ernaar te leven als armen, voor de armen, zoals de armen.
8. De schepping dient met respect bejegend te worden (water- en energieverbruik, transportmiddelen, recyclage...)

ONZE ZENDING

1. De fraterniteit van minderbroeders is op zichzelf een franciscaans en profetisch getuigenis.
2. Het apostolaat zal altijd een uitdrukking zijn van de fraterniteit die het noodzakelijk evenwicht tussen het broederlijk leven en het apostolaat zelf onderscheidt.
3. In de geest van *minoritas* en onderdanigheid dienen de Kerk en haar hiërarchie gerespecteerd te worden.
4. Onze huizen, en vooral onze kerken, zullen plaatsen zijn van uitwisseling, gastvrijheid en evangelisatie (verzorgde viering van het goddelijke officie/eucharistie met openheid voor leken, beschikbaar zijn voor de biecht en geestelijke begeleiding...).
5. Evangeliseren in een hedendaagse taal (bv. de tien geboden, gebedsschool voor leken).
6. Als broeders van het volk zal onze voorkeur uitgaan naar het apostolaat voor de minsten (gevangenen, zieken...) waarbij we nieuwe wegen durven inslaan.
7. Onze kapucijns-franciscaanse roeping zonder aarzelen aan jongeren voorstellen.

Venetië, Klooster van Guidecca
Eerste Europese ontmoeting

DE FRATERNITEITEN
VAN HET PROJECT IN EUROPA

CLERMONT-FERRAND (FRANKRIJK) *De uitdaging van de fraterniteit*

De fraterniteit van Clermont-Ferrand was de eerste die deel uitmaakte van het project dat toen *Fraterniteiten voor Europa* heette en dat nu het Project *Sint-Laurentius van Brindisi* genoemd wordt. Het wordt gekenmerkt door een “klassieke” stijl van kapucijns leven die enkele Franse broeders sinds 2006 voor ogen hadden en begonnen zijn samen te beleven. Officieel is het sinds 2014 een internationale fraterniteit.

De fraterniteit wordt gekenmerkt door een goede mix van drie wezenlijke dimensies van het godgewijde leven, volgens het franciscaans-kapucijns charisma: gebed, broederschap en zending. Om de broederlijke banden te voeden en te versterken, komen we op zaterdagavond bijeen voor een uitwisseling rond het Evangelie van de zondag, en elke maand vieren we het lokaal kapittel. Dit begint met het delen van een bijzondere, intens beleefde ervaring van de voorbije maand waarover we van gedachten kunnen wisselen.

Wat onze zending betreft, kunnen we een onderscheid maken tussen *ad intra* en *ad extra*. Omdat ons klooster in het centrum van de stad ligt, is de kerk een echt spiritueel centrum voor veel mensen, niet alleen uit de stad, maar ook uit de streek, vooral voor jongeren die op zoek zijn naar een broederlijke ervaring.

De mis wordt dagelijks opgedragen (om 19h). Een broeder is aanwezig in de biechtstoel (vijf namiddagen en twee voormiddagen per week en een half uur na de mis) en elke vrijdag wordt het Heilig Sacrament uitgesteld (van 8u tot 20h45). Eenmaal per week komt de Pater Pio gebedsgroep bijeen. Al twee jaar bieden de broeders maandelijks een cursus franciscaanse spiritualiteit aan. Verschillende broeders geven geestelijke begeleiding aan een aantal gelovigen die dit vragen.

In het kader van onze missie *ad intra* sluiten de broeders zich sinds enkele jaren aan bij de vereniging Welcome. Deze vereniging is door de Franse jezuïeten opgericht om immigranten op te vangen die asiel aangevraagd hebben en op een antwoord wachten of wiens aanvraag verworpen werd. De vereniging biedt hun een kamer om te slapen en een ontbijt aan. Natuurlijk verlenen wij ook geestelijke bijstand aan de orde van franciscaanse seculariërs (OFS) die hun thuishaven in ons klooster hebben.

Voor de missie *ad extra* stellen de broeders zich ook ten dienste van het bisdom: gevangenispastoraal, ziekenpastoraal, parochiepastoraal, bijstaan van de scouts, deelname aan het project *Équipes Notre-Dame*. Daarnaast worden ze ook dikwijls gevraagd om volksmissies te geven. De fraterniteit verleent een bijzondere dienst met het *christelijk café Cappuccino*, een soort alternatieve bar, een plaats van een warm onthaal en een luisterend oor.

In de naburige stad Chamalières bevindt zich het laatste klooster van clarissen-kapucinessen in Frankrijk. Met hen is er een broederlijke band door het aanreiken van de dagelijkse eucharistieviering en de biechtgelegenheid.

KILKENNY (IERLAND)

Een voortdurende uitdaging

De fraterniteit van Kilkenny werd door de Ierse provincie aangewezen als een belangrijke aanwezigheid om deel uit te maken van de fraterniteiten van het *Project Europa*. Het klooster ligt in het centrum van de stad en is een referentiepunt voor mensen die op zoek zijn naar eucharistie- en biechtvieringen. Twee broeders uit Polen en een uit Italië hebben zich bij de Ierse broeders aangesloten. In deze periode was de fraterniteit ook het noviciaatshuis voor de provincies van Ierland en Groot-Brittannië. Na een bepaalde tijd van aanwezigheid, keerden een van de Poolse broeders en de Italiaanse broeder terug, waardoor het project in een stand-by fase terechtkwam. Tijdens het laatste provinciaal kapittel werden de Ierse broeders zich bewust van de positieve aspecten van deze ervaring, maar ook van de moeilijkheden die zich onderweg voordeden. Door de vraag naar een aanwezigheid van een fraterniteit van Sint-Laurentius, is de provinciaal met zijn raad, samen met het algemeen bestuur van de Orde, bezig met het zoeken naar de plaats en de meest geschikte context om de ervaring voort te zetten.

SPELLO (ITALIË)

De uitdaging van een leven in eenvoud

De fraterniteit zag het levenslicht op 1 november 2016, in een klooster dat al zo'n negen jaar niet meer gebruikt werd. De nieuwe gemeenschap koos onmiddellijk voor een echte kapucijnse levensstijl in de lijn van het *Sint-Laurentius van Brindisi Project*: de integrale viering van het goddelijke officie in de fraterniteit, het wekelijks delen van het Woord van God, bijzondere aandacht voor gemeenschappelijke activiteiten, handenarbeid zonder extern personeel (koken, schoonmaken, de tuin onderhouden, enz.) en het verwelkomen van broeders die enige tijd in het klooster willen doorbrengen om het leven van deze broeders te delen.

Vanaf 16 november 2016 bereiken de broeders ook de eerste jongeren, die vragen om een langdurige periode voor onderscheiding van hun roeping in het klooster van Spello door te brengen, met het oog op een mogelijke intrede in het postulaat. In Spello is er een broeder die verantwoordelijk is voor de roepingenpastoraal. Hij biedt jongeren de mogelijkheid om deel te nemen aan trimestrieel vastgelegde roepingenweekends.

De nabijheid van Assisi is een echte troef voor deze dienst, vooral voor de provincies Umbrië, Rome en Abruzzo die nu samenwerken. Wanneer de verschillende niveaus van initiële vorming in het nabijgelegen Assisi bijeenkomen, leveren de broeders van Spello hun eigen bijdrage door de jonge mannen te vergezellen bij hun bezoek aan de plaatsen van de Heilige Franciscus of door hen individueel te onthalen.

Naast de initiële vorming draagt de fraterniteit van Spello, naargelang de behoeften, bij aan de voortgezette vorming. In het begin probeerden zij de lokalen naast het klooster ter beschikking te stellen om leken of groepen te ontvangen voor een tijd van bezinning of rust. Gezien de grote vraag hebben ze uiteindelijk besloten deze activiteit te beperken tot de talrijke broeders van de Orde die vragen om er een tijd door te brengen.

Vanzelfsprekend worden alle broeders die op doorreis zijn, al naar gelang hun wensen, verwelkomd, zoals de broeders uit de vormingshuizen die graag nieuwsgierig en enthousiast afkomen, om ons een bezoek te brengen (bijvoorbeeld uit Tsjechië, Polen, Australië, Slovakije, Wit-Rusland...)

De fraterniteit die in het bisdom Foligno ligt, neemt deel aan verschillende bijeenkomsten en werkt, voor zover zij kan, mee aan

de gevraagde activiteiten: aalmoezeniersdienst bij de augustinessen van de Heilige Maria Magdalena, hulp o.a. voor de zondagsmis in de kerk van Collepino op de hellingen van de berg Subasio. Dergelijke externe activiteiten zijn niet bijzonder veeleisend en brengen het gemeenschapsleven van de broeders niet in gevaar.

Afhankelijk van de tijd van het jaar, proberen wij ook in te gaan op de vragen van de plaatselijke pastoor voor de viering van jubilea, huwelijken, begrafenissen, huisinzegeningen, enz.

LOURDES (FRANKRIJK)

De uitdaging van de naastenliefde

Sinds maart 2017 zijn de kapucijnen in het kader van het *Project Sint-Laurentius van Brindisi* ook aanwezig in Lourdes. Lourdes is een plaats die fascineert, een plaats van intense genade die veel betekent voor de universele Kerk omdat Maria hier haar naam geopenbaard heeft: *Ik ben de onbevleete ontvangenis*, een naam die van groot belang is in de franciscaanse geschiedenis.

Het is een heel gekende plaats, die een echte *existentiële periferie* oproept, waar men Christus kan ontmoeten in de lijdenden en behoeftigen. Het is een plaats waar de minsten en de zieken centraal staan. Zij sporen ons aan tot naastenliefde en schudden aan ons egoïsme en onverschilligheid. Zo bieden ze ons een gelegenheid om ons broederlijk leven te beleven, ons charisma nieuw leven in te blazen en inspireren ze nieuwe roepingen.

Het is ook een geschikte plaats om het apostolaat in de stijl van onze Orde te beleven en deel te nemen aan het missionair elan dat door paus Franciscus gewenst wordt. Hij ziet heiligdommen als *drijvende krachten achter de nieuwe evangelisatie*. Overeenkomstig ons eigen kapucijns charisma dragen we zorg voor het gebedsleven en broederlijke relaties.

Vanzelfsprekend zijn de broeders bijzonder betrokken bij het leven van het heiligdom. Zij zijn beschikbaar om mensen die op zoek zijn naar God te verwelkomen en naar hen te luisteren. Zij helpen bij liturgische diensten, *bron en hoogtepunt van het leven van de Kerk*; maar ze stellen zich ook ten dienste in een instelling voor mensen met psychische problemen.

LEÓN (SPANJE)

De uitdaging van de gastvrijheid

In januari 2018 is een nieuwe fraterniteit gestart in León, Spanje, met vijf broeders uit de Spaanse provincie en één broeder uit de

provincie Syracuse, Italië. De fraterniteit van León ligt langs de Franse pelgrimsroute naar Santiago de Compostella, waar ze ten dienste staat van de pelgrims die dagelijks vanuit de hele wereld aankomen (ongeveer 12.000 per jaar).

Elke dag in de namiddag ontmoeten de broeders de pelgrims, zij begroeten hen en nodigen hen uit de kerk en de kloostergang te bezoeken. Voor wie wil zijn de broeders beschikbaar om te luisteren of in dialoog te treden, meestal over hun bedevaartstocht of hun levenservaring. Er is ook de mogelijkheid om het sacrament van de verzoening te ontvangen. 's Avonds wordt de eucharistie gevierd en aan het eind van de mis ontvangen de pelgrims een zegen vooraleer ze de volgende dag vertrekken en hun pelgrimstocht voortzetten.

De broeders helpen ook de armen. Elke week worden in het klooster voedsel en producten voor persoonlijke hygiëne aan ongeveer honderd gezinnen uitgedeeld. Bovendien is onze kerk een referentiepunt voor mensen uit de stad en de naburige dorpen om te biechten, maar ook vele priesters, mannelijke en vrouwelijke religieuzen van het bisdom komen langs.

Tenslotte is de fraterniteit al 50 jaar betrokken bij een beroepsschool. De toenmalige bisschop vroeg de broeders een sociale dienst op te richten om jongeren te helpen een vak te leren. De leiding van de school is rechtstreeks afhankelijk van een provinciaal raadslid. Vandaag is een van de broeders van de fraterniteit lid van het schoolbestuur en werkt hij samen met het pastorale team.

ANTWERPEN (BELGIË)

De uitdaging van het onthaal van migranten

De fraterniteit van Antwerpen bestaat momenteel uit twee Vlaamssprekende Belgische broeders, twee Poolse broeders (Provincie Warschau) en een Pakistaanse broeder (custodie van de Belgische provincie). Naast deze kerngroep zijn er ook twee broeders-studenten die zich specialiseren, een uit de Democratische Republiek Congo en de ander uit India.

In de geest van de Fraterniteiten van Sint-Laurentius wijden de broeders van Antwerpen zich hoofdzakelijk aan de pastorale zorg van de christelijke gemeenschappen van immigranten. In feite was het de bisschop van Antwerpen die het belang van multi-etnische gemeenschappen voor de Belgische Kerk onderkende en de broeders op dit vlak wilde inschakelen. De broeders zijn zo in Antwerpen een referentiepunt voor verschillende van deze gemeenschappen.

Tijdens het laatste provinciaal kapittel hebben de broeders, gesterkt door de ervaring die de provincie nieuw leven ingeblazen heeft, de wens geuit dat er nog een andere fraterniteit van Sint-Laurentius zou opgericht worden in Meersel-Dreef, een bedevaartsoord dat zowel door Belgen als door Nederlanders druk bezocht wordt. Het proces om daar een fraterniteit op te richten is aan de gang.

CORTONE (ITALIË)

De uitdaging van het gebedsleven

De fraterniteit is officieel opgericht op 1 november 2019. Onder de leden bevinden zich de voormalig minister-generaal br. Mauro Jöhri, van de provinciale custodie van het Italiaanssprekende deel van Zwitserland, en de voormalige secretaris-generaal br. Štefan Kožuh, van de provincie Slovenië.

Het eenvoudige leven in ons klooster van Cortone, is gebaseerd op drie belangrijke pijlers van ons franciscaans-kapucijns charisma: geestelijk leven, broederlijk leven en gebedsleven. Om de echte crisis in het geestelijk leven aan te pakken, is het van essentieel en cruciaal belang om een nieuwe manier te vinden om vandaag te getuigen door een broederlijk en eenvoudig leven. Uitgaande van ons charisma voelt de fraterniteit zich geroepen om op een nieuwe en hartstochtelijke manier de schoonheid van het geestelijk leven voor te stellen.

Met haar internationale samenstelling wil de fraterniteit van Cortone, net als de andere fraterniteiten van Sint-Laurentius van Brindisi, een centrum zijn voor permanente vorming in het geestelijk leven, in de eerste plaats voor de broeders van onze Orde.

De fraterniteit wil haar tijd en getuigenis aanbieden door het verwelkomen van alle broeders van de Orde, die vragen om een intensieve periode van voortgezette vorming, om het vlammetje van hun roeping, in het licht van ons kapucijns charisma, weer aan te wakkeren.

León, Spanje
Warm onthaal in het klooster

Celle de Cortone
Standbeeld van de Heilige Franciscus

BESLUITEN

Br. Ángel Torres Rivera
Vicaris-generaal

Wij gaan dus langs de wegen van de wereld, gereed om de moeilijkste situaties aan te pakken, beleven in alle eenvoud het radicalisme van de zaligsprekingen, dorstend naar het Absolute dat God is, en bieden een stilzwijgend getuigenis van broederschap en minoritas (Const. 181,2).

Aan het einde van het Evangelie vinden we de boodschap over de zending van de leerlingen. Na verscheidene jaren van onderricht, na een lange reis, zendt Jezus zijn leerlingen om de gaven die zij van God hebben ontvangen te delen met anderen. Het gaat er niet om de schoonheid van de reis te ontkennen, maar om de geloofsdynamiek te bewaren. Ik denk dat onze constituties ons er op dezelfde manier toe aansporen om de frisheid van ons charisma te bewaren door altijd weer nieuwe wegen te zoeken en nieuwe uitdagingen aan te gaan. Daarom sluiten onze constituties af met het thema van de zending, opdat wij datgene wat wij van Franciscus van Assisi en vele andere broeders geërfd hebben, vandaag kunnen delen en bij mensen aanwezig brengen.

Het project van de internationale fraterniteiten van Sint-Laurentius van Brindisi is een voorstel om enkele essentiële elementen van ons charisma te doen opleven of nieuw leven in te blazen. Dit wil niet zeggen dat het kapucijnse leven niet intens beleefd wordt, dat gebeurt wel degelijk in vele fraterniteiten van de Orde. Maar het project is bedoeld als stimulans, als een manier om de vlam van ons charisma aan te wakkeren... en beetje bij beetje brengt het vruchten voort in Europa. Door de feedback en de verschillende vragen van broeders, werd duidelijk dat wat hier voorgesteld wordt, niet iets is dat voorbehouden is voor deze internationale fraterniteiten, maar iets dat wij allen moeten beleven. Het simpele feit dat wij ons deze vragen stellen en de noodzaak

inzien om deze waarden in al onze huizen te beleven, is zeker een uitstekend resultaat van dit initiatief.

Europa was de eerste plaats om deze internationale fraterniteiten op te richten. Elke locatie werd uitgekozen om niet alleen de broeders van de circonscription maar van heel het Europese continent te stimuleren. De uitdaging blijft groot, maar we zijn ervan overtuigd dat het franciscaans en kapucijns charisma, geleefd en verkondigd in alle eenvoud, vrucht kan blijven dragen.

Met de wens om de horizon van dit project te verbreden en de kans die het ons biedt te grijpen, heeft de minister-generaal, in zijn brief aan het begin van het sexennium voorgesteld enkele internationale fraterniteiten op het Amerikaans continent te openen. Het secularisme dat zich in Amerika volop verspreidt, samen met een sterke daling van het aantal roepingen, heeft aangetoond hoe kwetsbaar ons broederlijk leven is en hoe moeilijk het is om een zekere dynamiek te behouden die onze manier van zijn evenals ons dienen van het volk van God zouden moeten kenmerken. Op veel plaatsen is het moeilijk om authentieke fraterniteiten die leven en getuigen van de genade van het samenwerken, te vormen. De roepingschaarste, het vertrek van veel broeders en de hoge leeftijd van velen, doen ons nadenken over de duurzaamheid van onze aanwezigheid op bepaalde plaatsen en dagen ons uit om met een hernieuwd enthousiasme aan onze roeping en onze zending te beantwoorden.

Profiterend van de aandacht die de Kerk de laatste jaren aan het Amazonegebied geschonken heeft, eerst met de encycliek *Laudato si'* over de zorg voor de schepping, en onlangs met het vieren van een synode over het Amazonegebied, overweegt de Orde de mogelijkheid om een internationale fraterniteit op te richten op de grens tussen Brazilië, Colombia en Peru. Deze plaats zou een vormingsplaats voor onze missionarissen en post-novicen kunnen zijn, terwijl ze de inheemse gemeenschappen dienen en een grotere gevoeligheid verwerven voor de liefde en de zorg voor de gaven die God in onze handen legt. Ook paus Franciscus waardeert ons charisma en stelt het voor als een doeltreffende manier om daar aanwezig te zijn en dit deel van het volk van God te begeleiden.

Franciscus is volgens mij het voorbeeld bij uitstek voor de bescherming van het zwakke en voor een integrale ecologie, beleefd op een vreugdevolle en authentieke manier. Hij is de beschermheilige van allen die studeren en werken rond ecologie en hij is ook geliefd bij vele niet-christenen. Hij

had een bijzondere aandacht voor zowel Gods schepping als voor armen en verlatenen. Hij was liefdevol en werd geliefd voor zijn vreugde, zijn genereus engagement, zijn allesomvattend hart. Hij was een mysticus en een pelgrim die in eenvoud leefde in een wonderlijke harmonie met God, met de anderen, met de natuur en met zichzelf. In hem wordt duidelijk hoe de zorg voor de natuur onlosmakelijk samengaat met rechtvaardigheid tegenover de armen, maatschappelijk engagement en innerlijke vrede.

Het Amazonegebied zou de eerste plaats kunnen zijn waar een internationale gemeenschap in de Nieuwe Wereld tot stand komt, maar het zal zeker niet de enige zijn. Tijdens zijn bezoeken in verschillende circonscriptions, benadrukt de minister-generaal de groeiende noodzaak om samen te werken, om over de grenzen van onze circonscriptions heen te kijken en relaties aan te gaan. Vandaag de dag is het noodzakelijk om projecten en aanwezigheden te creëren die het internationaal karakter van onze Orde weerspiegelen. Broeders met verschillende culturele achtergronden die onze charismatische waarden in eenvoud beleven, kunnen een duidelijk teken zijn dat onze aanwezigheid op het Amerikaans continent nieuw leven inblaast.

Celle
de Cortone

“

**Br. Mauro Jöhri beschreef dit project als volgt:
Wij willen een nieuwe weg uitproberen,
door interculturele fraterniteiten op te richten
die in het licht van het Evangelie
en van onze constituties,
het gebed, het broederlijk leven
en de zending
op een authentieke en coherente manier
zullen beleven.**

”

BR. ROBERTO GENUIN

Br. Luc Vansina
Ossenmarkt 14
2000 Antwerpen
info@capuchins.be

